

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija esot atteikusies pieņemt 7 % likmi kā vienreizējās ārkārtas iemaksas aktualizācijas likmi.

Prasība, kas celta 2012. gada 12. aprīlī — Deutsche Börse/Komisija

(Lieta T-175/12)

(2012/C 174/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Börse AG (Frankfurte, Vācija) (pārstāvji — C. Zschocke, J. Beninca un T. Schwarze, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2012. gada 1. februāra Lēmumu COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pienācīgi novērtējusi horizontālos kompetences ierobežojumus, kas attiecas uz [lietas] dalībniekiem, apgalvojot, ka Komisijas apsvērumi par ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecību un tās apgalvojums, ka ierobežojumi, kurus dalībnieki, iespējams, piemēro viens otra tirdzniecības darījumu maksām, bija kļūdaini no tiesību piemērošanas un vērtējuma viedokļa. Turklāt Komisijas apgalvojums, ka dalībnieki izdara spiedienu viens uz otru ar konkurences jauninājumu jomā palīdzību, ir acīmredzami kļūdaini un tās veiktā tirdzniecības platformu konkurences analīze nebija balstīta uz pārliecinošiem un saskaņotiem pierādījumiem. Jo vairāk, Komisija nebija pienācīgi izskatījusi ar pieprasījumu saistītos ierobežojumus, jo tā neizanalizēja un neatzina dalībnieku patērētāju izšķirošo nozīmi, kuri bija vieni no galvenajiem ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecības dalībniekiem, un nebija veikusi kvantitatīvo analīzi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas novērtējums par dalībnieku norādītajiem efektivitātes pieauguma apgalvojumiem bija acīmredzami kļūdaini un tas nebija pamatots ar pārliecinošiem un saskaņotiem pierādījumiem. Komisija kļūdaini esot atzinusi, ka tikai daži no efektivitātes pieaugumiem bija pārbaudāmi, raksturīgi koncentrācijai un visdrīzāk patērētājiem labvēlīgi, un tā kļūdaini apgalvoja, ka tie neesot bijuši pietiekami, lai atspēkotu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci. Saistībā ar tās veikto garantiju jomā gūtie ietaupījumi un likviditātes ieguvumu novērtējumu Komisija esot pārkāpusi dalībnieku tiesības tikt uzklautiem, balstoties uz pierādījumiem un argumentiem, kuri tika iesniegti pēc tiesas sēdas un par kuriem dalībniekiem netika dota iespēja izteikties. Komisijas "atgūšanas" teorija un tās veiktais novērtējums par to, ka garantiju jomā gūtie ietaupījumi ir saistīti ar koncentrāciju, pamatojās uz jaunām teorijām un prasībām, kas nav noteiktas Komisijas Pamatnostādnēs par horizontālo apvienošanu⁽¹⁾.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pienācīgi novērtējusi dalībnieku piedāvātos novēršanas pasākumus. Apņemšanās pilnībā atsavināt no NYX (prasītāja un NYSE Euronext) individuālām darbībām atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecību, kura pārklājas ar prasītājas uzņēmējdarbību, ieskaitot NYX BClear instrumenta atsavināšanu, noraidījums bija pamatots ar kļūdainiem pierādījumiem. Norādītās "simbiotiskās attiecības" starp no individuālās darbībām atvasinātiem instrumentiem un biržas indeksiem nepastāv, tās ir pretrunā pašas Komisijas tirgus definīcijas analīzei un tika norādītas, pārkāpjot dalībnieku tiesības uz aizstāvību. Tas, ka Komisija noraidīja programmatūru licencēšanas saistības, ir nepareizi un ir pretrunā tās secinājumiem par konkurenci tehnoloģiju jomā.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanu [koncentrāciju] novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004 C 31, 5. lpp.)

Prasība, kas celta 2012. gada 16. aprīlī — Bank Tejarat/Padome

(Lieta T-176/12)

(2012/C 174/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Tejarat (Teherāna, Irāna) (pārstāvji — S. Zaiwalla, P. Reddy un F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 22. lpp.), I pielikuma I.B. tabulas 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 54/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 1. lpp.), I pielikuma I.B. tabulas 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (EK) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.) IX pielikuma B tabulas 105. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atzīt, ka Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājai;
- atzīt, ka Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 23. panta 2. punkts nav piemērojams prasītājai;
- atzīt, ka I pielikuma I.B. tabulas 2. punkta Padomes Lēmumā 2012/35/KĀDP un Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 54/2012 atcelšana, kā arī IX pielikuma B tabulas 105. punkta Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012 atcelšana stājas spēkā nekavējoties, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots,
 - ka apstrīdētajos pasākumos noteiktie būtiskie [personas] norādīšanas kritēriji nav izpildīti prasītājas gadījumā un viņas norādīšanai nav ne juridiska, ne faktiskā pamata; un/vai Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot, vai kritērijs ir vai nav izpildīts, un
 - ka Padome norādījusi uz prasītāju, pamatojoties uz nepietiekamiem pierādījumiem par kritēriju izpildi, un tādējādi ir pieļāvusi (papildu) acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo prasītāja neatbilst nevienam no norādīšanai noteiktajiem pieciem kritērijiem, kuri ir paredzēti Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punktā, un Padome nav pierādījusi pretējo.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots,
 - ka prasītāja norādīšana ir uzskatāma par tās pamattiesību un brīvību, tostarp tiesību tirgoties un veikt uzņēmējdarbību, kā arī tiesību uz īpašumu pārkāpumu un/vai samērīguma principa pārkāpumu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots,

- ka Padome katrā ziņā ir pārkāpusi procesuālās prasības: a) paziņot prasītājam personiski par viņa norādīšanu, b) sniegt pienācīgu un pietiekamu pamatojumu un c) ievērot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Prasība, kas celta 2012. gada 20. aprīlī — *Spraylat/ECHA*

(Lieta T-177/12)

(2012/C 174/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Spraylat GmbH* (Āhene, Vācija) (pārstāvis — *Rechtswalt K. Fischer*)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra (*ECHA*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2012. gada 21. februāra administratīvo maksājumu rēķinu, kas prasītājai paziņots tajā pašā datumā (rēķins Nr. 10030371);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti prasītāja lūdz atcelt 2012. gada 15. februāra Lēmumu *SME* (2012) 1445.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ un Regulas (EK) Nr. 340/2008 ⁽²⁾ pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar šīm abām regulām vienīgais pieļaujama pamats administratīvā maksājuma iekasēšanai saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu ir *ECHA* izdevumi par reģistrācijas pārbaudi saistībā ar uzņēmuma lielumu, un tas nav ticis ņemts vērā, nosakot administratīvo maksājumu saskaņā ar *ECHA* administratīvās padomes lēmumu *MB/D/29/2010*. Neesot pieļaujama arī administratīvā maksājuma noteikšana atkarībā no uzņēmuma lieluma, kā rezultātā lielajiem uzņēmumiem ir jāsedz izdevumi, kas ir saistīti ar mazāku uzņēmumu pārbaudi.